

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ
ਭਾਗ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ.

ਭਗਵੰਤ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ

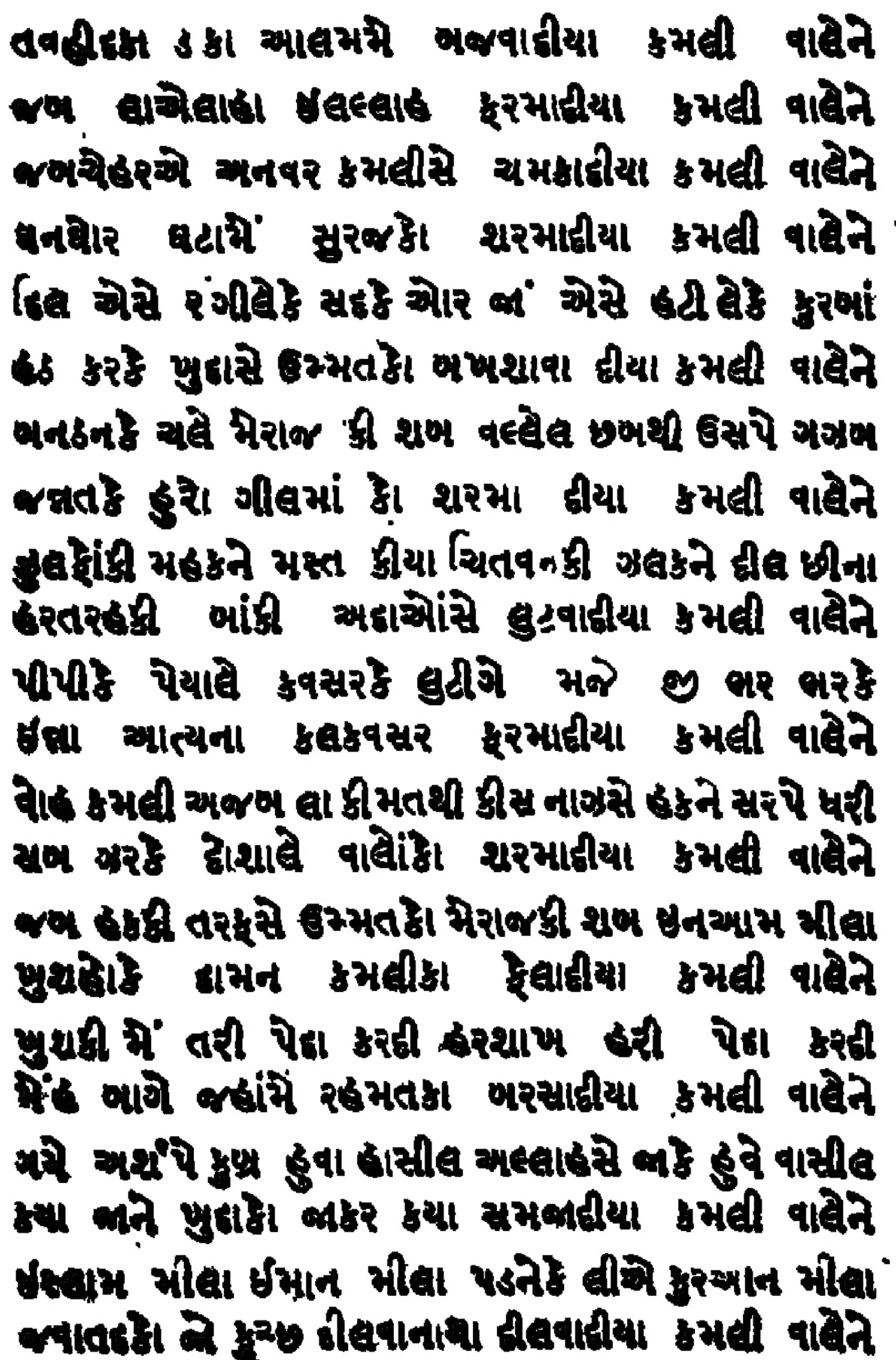
ગુજરાત · વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિટ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ હરિ-ગાનડા ડૉ.૩૧

વિષય ૧૯૬૬ : ૬ ૩૧

કવ્વાલી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે નરજએ તુને તો પુછા હી નહી
 બાગે જન્નતસે નીકાલા જખકે હવ્વાને કહો
 તોળા તોળા જખ સુની આદમકી તોળા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે શુલામ
 બીક જએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 બીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
 લોખ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહો જખ અલઅમા
 કયસા બેઠા સુન રહો જયસા કે સુનવા હી નહી
 હઝરતે ઐયુબકા કીડો ને સખ તન ખા લીયા
 લોખ કહેતે હંય તમાસા મે તમાસા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર ચહેવાકા સર
 કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરપર મુસા નખા જલવા હમાસા દેખને
 જોર મહંમદસે કહો તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશફક તુમને પુખ લીખી હય અજલ
 શાહીરો મે હય અબીતક નામ તેરા હી નહી

કવ્વાલી—જનાખ બાહાદુરખાં.

મહેબુબ મેરે ચકતા ને તુ હય વોહી મયં હું
 પરવાના સીકત કુશખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 અબકીશ લીએ અએ પીયારે હાલા હય નકાએ તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરૂમ નહિમમત થે બકી કોઈ રહે બાએ
 દીખલાહે ઝલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બમ
 મયં કિંસુના હસે બકસું ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો બાકે પાપે કુછ તો અબ હુતકરમ મવલા
 હય તુર તેરા મુજમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

હસ લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી કુઆ હો
 મયં સુનકે કહું કોસને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ બવો ખશાહો તો ખશા હો
 હમ કોઈ સુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મયં રનજસ હોતો રનજસ મંચ લાગવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વફાઈ સે સબવારે બક્ષા હું
 તુંમ અપની બક્ષાઈ સે ગીરફતારે વક્ષા હો
 કાસીદ કે કહેપાસે મહેં ખત્તે ગળીં હો
 કોખીદકી ન સુઠીમય મુકદ્દરકો લીખા હો

નધ કવાલી.

કાણુ બલામે મૈ ફસ ગધરે
 અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરદા
 પરદા હટા કર સામને આબ
 દીલમે અહાએ ઉતર ગધ રે-કાણુ બલામે
 બલદ બુલાલો શાહે મદીના
 ફરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
 હીંદમે આફે મ છુટ લઈ રે-કાણુ બલામે
 ફરકે તું ઇસલામ મે લાયા
 શરબતે વસલ કા બમ પીલાયા
 નામે મોહમદી દીલકો લાયા
 એસે પીયાપે મે મર ગધ રે-કાણુ બલામે
 ઇન્ના આતએના કલકોસર
 ફસલે લેરબએકા વનહર કહેકર
 ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
 ફલ હુવલ્લા પે મે.મીટ ગધ રે-કાણુ બલામે

સેર.

નારમે તુર બલવે તુમા હો ગયા.
 બાબે હોબબ અમન ખુલ્લ કા હો બયા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખલ્લ રૂખે હંઝરત કે સામને
 તુળા હે પસ્ત સરવે તુળુવતકે સામને
 કેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 કયા હે તેરે ગુનાહ મેરી શકકતકે સામને
 આ રખ બે મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂ
 મરકહ બને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને દેહર
 હંઝરતકી ઝામે તેજે બલાલતકે સામને
 મહશરમે આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હક
 લે બાવ અર્જ શાફ ઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે છનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એક કાહસે નહી કોહે ગુનાહ મેરે
 હંઝરત તુમારે ફલઝલે રહમત કે સામને
 અદલાહ વોશી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 બીસતર જમાઈ મેં હરે હંઝરતકે સામને
 કંવાલી.

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુજે,
 અમે હીજર તો દેગા ન છને મુજે,
 ઝાફલે વાલે સખ ઝઝે મંચ હાથ મલતા રેહ બયા,
 અં તડપતી રેહ અમ્મ ઝોર દીલ મચલતા રેહ બયા,

લીલા સાથ ન અપને કીચીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૧
 દેખીયે ક્રીસ્મતમે લીખી ઝેવારત યા નહિં,
 દેખીયે રવઝેપે ખુલવાતે હેં હજરત યા નહીં,
 ચેહી સીઅહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૨
 અય અજલ મત બાન લે ચેં બાં બહોત મુશકીલમેં હે
 બાન હું રવઝેપે ચેહ અરમાન મેરે હીલમેં હે
 કોઈ દીન અલી ચોર હે છીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૩
 હીંદસે યા સાકીએ કવચર ખુલા લીજે મુઝે,
 જોકે પિલાલા આબે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમેં આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૪
 યા મોહંમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીશે ફુરકતમે જલતાહું ખખર લીજે મેરી
 લગ જયે મૌતકે આને ચસીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૫
 હીકરે દુન્યા સેંકડોં જોકે હસરતે હીદારહંચ,
 મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મહદ દરકારકે,
 કોઈ રાહમેં હુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૬

માર ડાહ્યા ધંસ વતન ને, ચોર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને બેકસી ને શૈઃ ને અરમાન ને,
દીએ રંબપે રંબ સભીને મુઝે,

મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે, — ૭

આસમાં થામે જમીં પકડે વતન રોકા કરે,
મંચ નહમરૂંઝા નહયરૂંઝા કેઠાં ચીખા કરે,
ફીચા યાદ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા ખુલાલો મહીને, મુઝે—૮

અશકે હંસરત રાત દીન આંખોસે મંચ બરસાઈંગા,
દુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ ચહીને બહાઈંગા,
ચેહી બરેંગે, લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે.—૯

અઝલ.

બતે હો કહાંચે બને બહાં
અબી દીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી યોચચે લખ તો મીલદી નહી
અબી ગુનચે ચે દીલ તો ખીલાહી નહી
કળ તલક લાલા ગમ ખાચે કેઠાં
ફીચ તરાહ બનસે બચે કેઠાં
હસે ખાક લાલા સમબાચે કેઠાં
હસ જુત કે તો ખૈદે ખુલાહી નહી

કયું હસતા હું મેરે રોને પર
 નાસેહ ઝરા અલ્લાહ સે કર
 તું કયા બને હાલતે કરહે અમર
 તુને દીલ તો પુતોં દીયાહી નહી
 મેને બે સવાલે વસ્લે કીયા
 વો “હમ્દ” મુઝે ચે જવાબ મીલા
 તકદીરમેં તેરે લીખ્યાહી નહી
 તેરે કરહ અમર કી દવાહી નહી

મસલામ કા જંડા.

મસલામ કા જંડા આલમમેં જડવા દીયા કમલી વાલેને
 કામેમે પુતોઠેઃ કલમએલીં પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુંબટ બે અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાહે જમાલ એક આલમકે તહપા દીયા કમલીવાલેને
 જળ ચેહરે એ અનવર કમલીસે અમકા દીયા કમલીવાલેને
 જોયાહે ખુદાકે મેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કયું ફીકરહો રોજે જગાહ મકેઃ ધુલબએજે સળ હંશ્યાં અબતો
 અસ વકતકે અખરે રહેમતકેઃ બરસા દીયા કમલી વાલેને
 હે હેકે શરમે હાવતકેઃ એરૂસે મીટા કર કસરતકેઃ
 વો જલવાએ હક મસ હમમતકેઃ દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકકે દીલસે પુછોઃ ઝરા વો કદ્દી ફળન વો રૂખકીઅમ
 દીખલાહ કલી બેગનકી અદા તહપા દીયા કમલીવાલેને

કયા નીચાહેં ગુલચે સલ્લેખલા છસરાહસે ગુજરે ચહેલુકા
 વોહ કુચલીં અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કલી તો ગારૂં મે બા બાકે કલી કેહો સારેમે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસતાદી ભજન.

મહીનેમેં મોહમ્મદ આયો, હીલખર સચ્ચો દીનબગાયો,
 સરવર સચ્ચો દીન બગાયો.—મહીને.

બુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર બયો,
 હાઈ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
 અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયો.—મહીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મહેરાબકો થોથે અરસપે આયો,
 થોથે અરસપે એક ચેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમેં હી ખાયો.—મહીને.

હસ પરદેમેં નબીકો ખીઠાયો. અનહક લોહ બતાયો,
 આશક માથુક હોને હીલમીલઘેંઠે આશક માથુક મનભાયો
 નબીલ મહેરાબસે આયો.—મહીને.

નૂરહી પમહી તુરકા બમા નૂરહી સેબ ખીછાયો,
 તુરકા સેકર નબીલકે શીરપર, મોતીવન મેહ બરશાયો,
 નબીલ મેહરાબ સિઆયો.—મહીને.

ઠકમા પડો નીત ધુર નળીકા, ઈલમે-દીન સોઢાયો,
લાઈલાલા ઇલીલાલા મોહમદરસુલીદલાહ કદમામુખપાક પહાયો
નીરોશા તેરે કદમોમિ આયો—મહીને.

મઝલ “અમીર” મીનાઈ.

બસ “કહી જલવે મેં હમ હો અમે સમોદાઈ
જી ભરકે ન દેખા યા હોને લખી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અમ પરદા નશી કરલે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સમોદાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિહ્વૂર પે પુરિ કી
દિખલાઈ જલક કિસને કિસકી હુવી રસઆઈ
આશિકે સેહયા કરના માઅશૂકોં પે મરમિટના
કિયા હમ હમ લગાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો લી જીલાઓ લી આસાન હય સળ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ વક તો બને ચે શેખ અળ કયું હુવે તુમ કાફિર
બનાં તેરી ઉલજત મેં કયમી હુવી રસવાઈ
મુહદતસે “અમીર” ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને જીલાયા હય લેનેકો કયા આઈ

મઝલ “જલીલ.”

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રસવાઈ નહો
જળ તમાશા તુમ હો કયું હુન્યા તમાશાઈ નહો.

સુપડે સુપડે રોય તનહાઈ મેં હમ ચેહ સોંચકર
 બન દેદું હિજર મેં પર ઉનકી રૂસવાઈ નહોં
 વોહ સમી વાંચદા જો આઝો દેખ કર મંચ ડર ગયા
 બન લેનેકો ફુલહન બનકે કળા આઈ નહો
 વો મોહબબતહી નહોં અબ વોહ ઇનામત હી નહી
 સુજ સે મીલને કી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
 સુજકો અપની બબમ મે દેખાતો બોલે ગઝેર સે
 કઝોન હંચ ઇસકો નિકાલો કોઈ સઝોદાઈ નહો
 અંચ 'બલીલ' અબતો દોઆ હંચ રાતદિન હંકસે ચેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઈ નહોં

અઝલે "બલીલ."

લીલજો પ્રીર હસી ગલીમ પે તળીમત આઈ
 રહમ આયા કલી લસકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 બાર પહેલુ મેં ન કાણુ મેં તળીમત આઈ
 દીલમેં રહેતે હંચ મગર દીલમેં કોઈ બાર નહી
 મચલેહત થી જો હસીનેા મે નજાકત આઈ
 સુખરૂ સળ હુવે મકતલ મેં મગર વાઝો નસીબ
 તેમ મેં હમ ન રહો બબ મેરી નવબત આઈ
 સઝેર કી સુલથને આલમ કી બોહોત હમને 'બલીલ'
 કિસી સુલસે ન મગર સુજો મોહબબત આઈ

મઝલ.

સાક્ષીયા ઠગુ ન હવસ હો! મુજહે મયખાને કી
 દિલ હય શીશેઝા મેરા આંખ હય પયમાને કી
 મોહતસિબ તુજહકો ખબર કયા મેરે પયમાને કી
 મંચ ને પીતાહું વોહ હય જોર હી મયખાને કી
 આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
 જાળ ન શીશેકી ઝરત હય ન પયમાને કી
 આપ પહેલુમેં ને બયઠેં તો સંજલ કર બયઠેં
 દિલે બે તાબ કે આદત હય મચલ બને કી
 બે ખુદી મેં યહી મુહ સે નિકલતા હય 'બલીલ'
 શીશે આબાદ રહેં ખજોર હો મયખાને કી

મઝલ.

ટલગઝો દમમે સબ આલામ મદીને વાલે
 કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
 તુને રોશન કીયા ઇસ્લામ મદીને વાલે,
 મીડગઝો દહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
 તિરના લબ મેંજી હું સહકે તેરે મયખાનેઝા
 દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે,
 તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
 હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
 નિત નઝો જુમ્ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
 અખશવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
 યાદ તેરી સહરો શામ મહીને વાલે,
 બડી ઉમ્મીદસે લિખી હે ગઝલ મિરઝાને,
 ઇસ્કો દિલવાદો કુછ ધનઆમ મહીને વાલે.

મઝલી ક

જળ લળપે તેરે રંગે મીસ્વી જલવા તુમા હો.
 તળ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો.
 અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે તુમાયા
 જુ આઈના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો.
 જળ ખોલતે હો કાકુલે પેચાકો તુમ અપને
 તળ સરપે મેરે જોડ નહ લાતે બલા હો.
 મોસા બે તલળ મેને કીયા ઉસસે તો દુહી
 મુઝલાકે લગા ઠેકનેકે ચલ યહાંસે હવા હો.
 જળ ઉસકો તું પામાલ કરે તું તો પ્રીર એ શોખ
 માંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસળા હો.
 મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બન દીકા હું
 મેલકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુઝસે ખફા હો.
 કહ ખાક એએ આહ વો બિમાર લલા અળ.
 એસકો કે “બફર” ઇસ્કકો આઝાર લગા હો.

મઝલી.

હમ તુમ હોં સબે વસ્લ એકેલે તો મઝા હો
 કેમસે હો અહળ દુર હયા તુમસે જુદા હો

વે. હાં હાં હાં હાં મેરે હુમ હાં હાં હાં હાં
 આ મેરે મેરે પહેલુમેં આર મુજકે શરૂકે
 હુમેરે હુરી મેરે જલેપર તે મજા હો
 મેં હાંસકે હુવા હું મેરે કાલીલકા બલા હો
 તુમ શોકસે કેસો મુજે મેં હાંસકે હુઆ હું
 બે મેરા પુરા આહે ખુદા ઉસ્કા બલા હો
 તુમ મેરે સીવા આર કીસી ગેરકે આહે
 અહાહ હરે બાગે જપાની નાહરા હો

મઝલ.

મેઘાર હો વો આહકે હુમેં અસર નહોં,
 ઉસ બે ખખરકે આર હમારી ખખર નહોં;
 ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હો આંહની,
 જલવા ફિગન વો માહ અગર બામખર નહોં ? !
 ચે રાહ વો હો ખિખરસી કટકે હગર સાલ
 તુમઆ જનાબે ઇન્ક ! અગર રાહખર નહોં
 હો તુલ આજ છતની ઇલાહી શબે વિશાલ
 આનીકે રાજે, હાંસકે પેહલે સહર નહોં
 અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેહચાને કિસતરહ
 દેખાય. હુસ નગરસે અગર વો નગર નહોં
 જલમય બકે, હુસ્નસે સબ મિસ્લે કેહે પુર
 હાંસકે નગરસે હુર વો જલવા અગર નહોં
 આહોં કે રાહ, અબસે લે કામ અય અલીલ
 મેઘાર નીંહસે વો કહીં ફિત્તાગર નહોં

મઝલ.

મોસમથી હે બાદલથી હે, સાગરથી સુ ખુબી,
 ખી આંજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુબી;
 સખ દેંગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીઃ,
 ટપકેગા તેરી તેજ,સે મેહશરમે લુહુબી;
 ખુલશનમે લી હમકે ન કોઈ શુલ નગર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લમેખુબી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાએગા હાથોમે હિના બનકે લુહુબી;
 “ ઇસહાક ” નહો એબપે કસુ મેરા મૂકદ્દર ?
 મુરતથી પસંત આઈ હે ઉન્કે, મેરી ખુબી

મઝલ.

તપહીદકે ઉરકી આલમમે મનવાદીયા કમલી વાલેને
 કાફિરકી ઝખાંસે ઇલ્લાહે પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ખુદ્દોંકી લપટસે આલમકે મેહકાદીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકે કટવાકર કહીં દારપે ચડ મન્સુર બના
 એક બામ હકીકતકા છુરકે પિલવાદીયા કમલી વાલેને
 ઉરમતમે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકે દોનો
 મેઅરાજકી સખ બાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 બે બોલમે ઉરકે બોલદીયે બે પેચ પડેમે બોલદીયે
 ઉલખનકે દિલોકી હમબરમે મુલબાદીયા કમલી વાલેને
 સખાદાઈનામત હય ઉરકી સખબાકા કરમ હય ઉરકા
 હાજવ ના કમીકી મુજકે રહી કંતનાદીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમે' ઓર ઉર્દુ ઝબાનમે.

જમનામા હઝરતઅલી ૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી ૦-૧-૦
જમનામા જતુન કા ૦-૫-૦	કિસ્સા શાહેરમ બડા ૦-૩-૦
આદમ શીલ હદીસ ૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હારનરશીદ ૦-૪-૦
મોલુદે શાને ખુદા ૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે મુશક ૦-૬-૦
મોલુદે મુશબ્બર જન્નત ૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે હસક ૦-૪-૦
મોલુદે રિવાયન ખીસમીલા ૦-૨-૦	મજમુએ કબ્રાલી ૦-૧૨-૦
રીવાઝે જન્નત ૦-૪-૦	તોફએ કબ્રાલી ૦-૪-૦
કરામતે મહેબુમે સુખહાની ૦-૨-૦	જોહરે મહેશીલ ૦-૬-૦
ચહીદે કરખલા ૦-૬-૦	પરસતાને કબ્રાલી ૦-૧-૦
હુજ્જતુલ હસલામ ૦-૨-૦	શેરોકા ખબના ૦-૬-૦
સખાવત નામા ૦-૨-૦	કબ્રાલકી મહેશીલ ૦-૪-૦
સહાહત નામા ૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ ૦-૧૦-૦
કિસ્સા ખુલસનોખર ૦-૬-૦	યુસુફ દીલખારા ૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પહાન ૦-૨-૦	માલનકી બેટી ૦-૮-૦
તુરે હસલામ નાટક ૦-૧૦-૦	કમસીન ખીખી ૦-૬-૦
શાને હસલામ ૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક ૦-૩-૦
જોહરે હસલામ ૦-૮-૦	પુશાને છન્દગી ૦-૮-૦
હસીન કાતીલ ૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ ૦-૮-૦
મુન્દર સજા ૦-૩-૦	ફરેખે હુરન ૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ ૦-૩-૦	અમેરીકન ડાકુ ૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી ૦-૮-૦	મહબુખએ શામ ૦-૮-૦
ખુતી શેરની ૦-૮-૦	હસીન નાજનીન ૦-૮-૦

હસકે અલાવા મઝલ-કબ્રાલી નાટક-નાવેલ-ક્રીસેબી મીલ સકતે હંથ જો બાહર આનેપર ફારન બજરીએ વી.પી. રવાના કી જતી હથ, ડુએક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કીજીએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહમદ, એડીટર હંટર પંથ.
માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાહિસ, મુબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર:-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
 સુલ્તાન મેન્શન કુમરી, મુબઈ, નં. ૬.

ગઝલ.

માથુક હો આશકે સતારે કે લીયે હો.
 તીરે નીમા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.
 મેશુમે ખતા પુન બહાનેકે લીયે હો.
 જોર આતશ પ્રકટકો બજાનેકે લીયે હો.
 હમ બાહને વાલોકો બજાનેકે લીયે હો.
 માથુક હો આશીકે સતારે લીયે હો.
 નઝરે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
 મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે.
 માથુક મગર અયસે સીતમગર નહી હોતે
 મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસીપર નહી હોતે.
 તુમ મેરે નહી સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
 હસ હીનમે કે તુને નીમાહે નાઝ બુબોયા.
 વેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહી સોયા.
 અહરે મમે ઉલ્લસતમે આશીકો. ડુબોયા.
 તુમ હોસ્ત હુએ હસકે ઉસે જાનસે ખેમા.
 હન્સાનકો મીટીમે મીલાનેકે લીયે હો.
 મરજીએ વો હમતોડકે તુમ હસપે ખફા હો.
 ઝીંહા હો અમર શીર નીમહે હુદસે રખો.
 અરહમ હો જો શીરાબએ હસ્તી-તો સંવારો.
 મરજી વે તુમારી હય હસે ચાહો ખીમાડો.
 ખીમડી હુમ તમદીર બનાને કે લીયે હો.
 મર હો હસીનેપે વે આહત નહી મરજી.

પ્રિન્ટર-મહમદ અમદુલ રહેમાન, ધી ખીમડી મેસ.
 સુલ્તાન મેન્શન કંપની, મુબઇ, મ.

પબ્લીશર:- હુસુમાન મહમદ, એડીટર હુસુમાન.

માલિક:- હંદરે હુમ લીયે, ખીમડી મેસ, મુબઇ, મ.

